

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนและผู้จัดทำหลักสูตร เกี่ยวกับการเรียนการสอนสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ครอบคลุมสาระดังนี้ คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา สภาพ และปัญหา ด้านการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยตามความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความต้องการด้านการเรียนการสอนของผู้เรียนและผู้สอน ในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อย ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เกี่ยวกับสภาพ และปัญหาการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อย ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ สภาพ ปัญหาและความต้องการ ของผู้จัดทำหลักสูตรในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อย ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอนและผู้จัดทำหลักสูตรในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบ โรงเรียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการใช้เกณฑ์และแนวปฏิบัติจากกองส่งเสริม การศึกษานอกระบบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ โดย กำหนดผู้เรียนในรอบปีการศึกษา สาขาวิชาที่เปิดสอนและมีผู้เรียนต่ำกว่า 1,000 คนลงมา ถือว่าเป็นสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อย และใช้เกณฑ์ในการหากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อย เป็นสาขาวิชาที่เปิดสอน ในปีการศึกษา 2538-2539 และมีผู้เรียนจาก 5 กลุ่มวิชา จำนวน 15 สาขาวิชา

1.2 ผู้เรียน ใช้เกณฑ์ผู้เรียน 30 คน ต่อ 1 โรงเรียน โดยถือหลักเกณฑ์และ แนวปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในการจัด หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ซึ่งมีภาคปฏิบัติจะต้องมีผู้สอน 1 คนต่อผู้เรียน 30 คน ต่อ 1 ห้องเรียน ส่วนโรงเรียนที่มีผู้เรียนน้อยกว่า 30 คน ใช้ประชากรทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่างผู้เรียน ใน 15 สาขาวิชา รวมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 387 คน

1.3 ผู้สอน ใช้เกณฑ์ผู้สอน 1 คนต่อผู้เรียน 30 คนในสาขาวิชาที่มีผู้เรียน น้อยกว่าที่คิดอัตราส่วนได้ ใช้ประชากรทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่างผู้สอนใน 15 สาขาวิชา รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 35 คน

1.4 ผู้จัดทำหลักสูตร ศึกษาทุกสาขาวิชา สาขาวิชาละ 1 คน ได้กลุ่ม ตัวอย่างผู้จัดทำหลักสูตรทั้งสิ้น 15 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น เพื่อถามเรื่องการจัดการเรียนการสอนใน 7 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมาย ด้าน หลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน

คือ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ(Check list) ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายอาชีพ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า(Rating Scale) ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายอาชีพ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า(Rating Scale) ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายอาชีพ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open End) เพื่อต้องการทราบคำตอบโดยไม่มีการชี้แนะ โดยแบบสอบถามนี้ใช้สอบถามผู้เรียนและผู้สอน ส่วนแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างแน่นอน มีลักษณะเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนออกโรงเรียนสายอาชีพ ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนออกโรงเรียนสายอาชีพ ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายอาชีพ โดยแบบสัมภาษณ์นี้ใช้สัมภาษณ์ผู้จัดทำหลักสูตร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือพร้อมแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามจากผู้เรียน จำนวน 387 ฉบับ แบบสอบถามจากผู้สอน จำนวน 35 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์ผู้จัดทำหลักสูตร จำนวน 15 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส(SPSS - The Statistical Package For Social Science) วิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน ผู้สอนและผู้จัดทำหลักสูตร ในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทนอกระบบโรงเรียน

กรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปความเรียง

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ ตามความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)เป็นรายด้านและรายข้อแล้วสรุปรวมโดยแปลความตามเกณฑ์ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 การศึกษาปัญหาการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพตามความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)เป็นรายด้านและรายข้อ แล้วสรุปรวมโดยแปลความตามเกณฑ์ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 การศึกษาความต้องการการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ ตามความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน เป็นคำถามปลายเปิด ทำการวิเคราะห์โดยรวบรวมคำตอบและสรุปเนื้อหานำเสนอในรูปความเรียง

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน เกี่ยวกับ สภาพและปัญหา การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ ทำการวิเคราะห์โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test) เป็นรายด้านและรายข้อ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 6 การศึกษา สภาพ ปัญหาและความต้องการ การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดทำหลักสูตร ทำการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มารวบรวมคำตอบ สรุปเนื้อหา นำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนและผู้จัดทำหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยได้โดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน ผู้สอนและผู้จัดทำหลักสูตร ในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร

1.1 ผู้เรียนที่ตอบแบบสอบถามมีทั้งสิ้น จำนวน 387 คน เป็นชายคิดเป็นร้อยละ 52.20 และเป็นหญิงคิดเป็นร้อยละ 47.30 ผู้เรียนส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.40 ส่วนทางด้านการศึกษาพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 40.30 ผู้เรียนประกอบอาชีพรับจ้างเป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 33.10 และจุดมุ่งหมายที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มาเรียนเพื่อต้องการที่จะไปทำงานทำ คิดเป็นร้อยละ 41.10

1.2 ผู้สอนที่ตอบแบบสอบถามมีทั้งสิ้น จำนวน 35 คน เป็นหญิงคิดเป็นร้อยละ 54.30 เป็นชายคิดเป็นร้อยละ 45.70 ผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.10 ส่วนทางด้านการศึกษาพบว่า ผู้สอนส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 54.30 ผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์สอนในสถานศึกษามา 3-7 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.70

1.3 ผู้จัดทำหลักสูตรที่ให้สัมภาษณ์มีทั้งสิ้นจำนวน 15 สาขาวิชา เป็นชายคิดเป็นร้อยละ 86.67 เป็นหญิงคิดเป็นร้อยละ 13.33 ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.67 ส่วนทางด้านการศึกษา พบว่า ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.33 ในด้านการมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับวิชาชีพ ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 และประสบการณ์ด้านการศึกษา นอกระบบโรงเรียน พบว่าผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 8-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา การวิจัยพบว่า โดยส่วนรวม ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นว่า มีสภาพการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.64 ผลการศึกษาเป็นรายด้านจาก 7 ด้าน พบว่าอยู่ในระดับดี 6 ด้าน และอยู่ในระดับพอใช้ 1 ด้าน ด้านที่ได้คะแนนสูงสุด อยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านผู้สอนและ

ด้านผู้เรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.87 และอันดับสุดท้ายอยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ ด้านสื่อ
อุปกรณ์การเรียนการสอน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.43

ผลการศึกษาเป็นรายด้านและรายชื่อ ดังนี้

ด้านจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่ม
วิชา การวิจัยพบว่า มีสภาพการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.54
ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ จุดมุ่งหมายของวิชาเพื่อตอบสนองการพัฒนากำลังทรัพยากร
มนุษย์ของประเทศ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.79 และอันดับสุดท้าย คือ จุดมุ่งหมายของวิชาเพื่อ
ผลิตแรงงานเพื่อใช้ในประเทศและส่งออกต่างประเทศ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.13

ด้านหลักสูตร ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา
การวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.65 ข้อที่
ได้คะแนนสูงสุด คือ เนื้อหาวิชาทันสมัยเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย
3.76 และอันดับสุดท้าย คือ เวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรมีความเหมาะสม
คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.49

ด้านผู้สอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา การวิจัย
พบว่า มีสภาพการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.87 ข้อที่ได้
คะแนนสูงสุด คือ ผู้สอนมีประสบการณ์และความชำนาญในวิชาชีพที่สอน คิดเป็นค่าเฉลี่ย
4.08 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้สอนมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนในวิชา คิดเป็น
ค่าเฉลี่ย 3.61

ด้านผู้เรียน ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา
การวิจัยพบว่า มีสภาพการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.87 ข้อที่
ได้คะแนนสูงสุด คือ ผู้เรียนเข้าเรียนวิชาชีพด้วยความสมัครใจและสนใจจริง คิดเป็นค่าเฉลี่ย
4.07 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้เรียนสามารถนำวิชาชีพไปประยุกต์ใช้และลดรายจ่ายที่ต้อง
ใช้ในชีวิตประจำวันได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.59

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดย
ภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา การวิจัยพบว่า มีสภาพการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี คิดเป็น
ค่าเฉลี่ย 3.50 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีการสอนได้สอดคล้อง

กับเนื้อหาวิชา และผู้สอนสอนโดยวิธีสาธิตให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ เท่ากัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.81 และอันดับสุดท้าย คือ ในการจัดการเรียนการสอนได้จัดให้มี การศึกษา ฐานด้านอาชีพในโรงงานหรือสถานประกอบการ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.88

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา การวิจัยพบว่า มีสภาพการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.43 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ในวิชามีเอกสารประกอบการเรียนการสอน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.59 และอันดับสุดท้าย คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนเหมาะสมทันสมัย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.33

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา การวิจัยพบว่า มีสภาพการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.58 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ผู้สอนและผู้เรียนสร้างความเข้าใจร่วมกันในจุดประสงค์และเกณฑ์การผ่าน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.66 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้เรียนประเมินผลการเรียนของตนเองและปรับปรุงการเรียนอยู่เสมอคิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.53

ตอนที่ 3 การศึกษาปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน โดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา พบว่า โดยส่วนรวม ผู้เรียนและผู้สอน มีความเห็นว่า มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.36 ผลการศึกษาเป็นรายด้าน 7 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน และอยู่ในระดับน้อย 5 ด้าน ด้านที่มีคะแนนสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านผู้เรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.66 และอันดับสุดท้ายอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.13

ผลการศึกษาเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

ด้านจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา การวิจัยพบว่า มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.34 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ จุดมุ่งหมายของวิชาไม่แน่ชัดที่จะผลิตคนเข้าสู่อาชีพ คิดเป็น

ค่าเฉลี่ย 2.49 และอันดับสุดท้าย คือ จุดมุ่งหมายของวิชาเฉพาะให้ผู้เรียนมีความรู้เท่านั้น ไม่ได้เน้นถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.27

ด้านหลักสูตร ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชาการวิจัย พบว่า มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.22 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ เวลาที่ใช้เรียนน้อยไปไม่เหมาะสมกับเนื้อหา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.39 และอันดับสุดท้าย คือ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่เรียนไม่เหมาะที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.02

ด้านผู้สอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชาการวิจัยพบว่า มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.26 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ผู้สอนวิชาชีพมีไม่เพียงพอ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.48 และอันดับสุดท้ายคือ ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.03

ด้านผู้เรียน ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชาการวิจัยพบว่า มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.66 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องค่าเล่าเรียนที่สถานศึกษาเรียกเก็บในอัตราที่สูง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.80 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องเงินค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.56

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชาการวิจัยพบว่า มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.31 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การฝึกงานนอกสถานที่ทำให้ผู้เรียนมีความกังวลในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนในเรื่องที่จะเกิดความเสียหาย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.41 และอันดับสุดท้าย คือ การจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ ไม่ได้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและชั้นเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.24

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชาการวิจัยพบว่า มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.60 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.68 และอันดับสุดท้าย คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่ทันสมัย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.55

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นโดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา การวิจัยพบว่า มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.13 ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ในระหว่างเรียนไม่มีการเก็บคะแนนที่เป็นกิจกรรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.24 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้สอนไม่ซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.97

ตอนที่ 4 การศึกษาความต้องการการจัดการเรียนการสอน ในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็น ของผู้เรียนและผู้สอน ผลการศึกษามีดังนี้

ด้านจุดมุ่งหมาย การจัดการศึกษาวิชาชีพนอกระบบโรงเรียนควรมีจุดมุ่งหมายในการจัดตั้งนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 57.62 มีความต้องการให้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะด้านอาชีพ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 1.81 ต้องการให้ใช้เวลาว่างให้มีค่าและเป็นประโยชน์ และผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 88.57 มีความต้องการให้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะด้านอาชีพ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 2.86 เท่ากัน ต้องการให้มีพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อยกระดับจิตใจของผู้เรียนให้มีสุนทรียภาพทางอารมณ์ และ ความต้องการให้สถานศึกษาได้วางจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการเปิดสอนวิชาชีพนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 67.44 มีความต้องการให้สถานศึกษาได้วางจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการเปิดสอนวิชาชีพในด้านการให้ผู้เข้ามาเรียนมีความรู้มีทักษะด้านอาชีพที่สามารถนำไปใช้ได้จริง และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 1.29 ต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถกล้าแสดงออก และผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 82.86 มีความต้องการให้ผู้เข้ามาเรียนมีความรู้ มีทักษะอาชีพ ที่สามารถนำไปใช้ทำงานได้จริง และร้อยละ 5.71 เท่ากัน ต้องการให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในวิชาชีพ และต้องการให้มีความเหมาะสมในเรื่องเนื้อหาและระยะเวลา

ด้านหลักสูตร หลักสูตรที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 39.02 มีความต้องการหลักสูตรที่ใช้ประกอบอาชีพ สอดคล้องกับอาชีพที่ต้องการทำ และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 2.58 เท่ากัน ต้องการหลักสูตร

ภาษาอังกฤษ และต้องการหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นสูงเพราะไม่สามารถเข้าเรียนได้ทุกครั้ง และผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 34.29 มีความต้องการหลักสูตรที่มีการเรียนการสอน ภาคทฤษฎีควบคู่กับภาคปฏิบัติ และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 5.71 ต้องการหลักสูตร ที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเนื้อหาวิชาที่ต้องการนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 31.00 มีความต้องการเนื้อหาวิชาที่มีความชัดเจนเน้นเฉพาะในด้าน อาชีพ และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 0.78 มีความต้องการเนื้อหาวิชาที่เน้นด้านภาษา มีการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 65.71 มีความต้องการ เนื้อหาวิชาที่มีความชัดเจนเน้นเฉพาะในด้านอาชีพ นำไปใช้ในการประกอบอาชีพและ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 14.29 มีความต้องการ เนื้อหาที่เข้าใจง่ายไม่ยากจนเกินไป

ด้านผู้สอน ในการจัดการศึกษาสายอาชีพนอกระบบโรงเรียนมีความต้องการ ผู้สอน นั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 48.58 ไม่ต้องการผู้สอนที่มีวุฒิทางครูมาสอน ต้องการผู้ที่มีความรู้ความชำนาญ มีความสามารถด้านอาชีพมาสอน และอันดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 38.76 มีความต้องการผู้สอนที่มีวุฒิทางครูมาสอน เพราะสอนดี เข้าใจวิธี การถ่ายทอดวิชา และไม่ทงวิชา และผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 77.14 มีความต้องการ ผู้สอนที่มีวุฒิทางครูมาสอน และร้อยละ 22.86 ไม่ต้องการผู้สอนที่มีวุฒิทางครูมาสอน ต้องการผู้สอนที่มีความรู้ทางวิชาชีพมาสอน และความต้องการผู้สอนที่ประสบความสำเร็จ ในวิชาชีพมาสอนนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 62.02 มีความต้องการผู้สอนที่ ประสบความสำเร็จในวิชาชีพมาสอน เพราะต้องการทราบประสบการณ์ตรง คำแนะนำ และแนวทางในการประกอบอาชีพ และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 17.31 ไม่ต้องการ เพราะอาจทงวิชา และเห็นว่าผู้สอนที่สอนอยู่มีความเหมาะสมแล้ว และผู้สอนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 97.14 มีความต้องการผู้สอนที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพมาสอน โดย สอนเฉพาะเรื่องที่สำคัญ หรือตามหัวข้อที่กำหนดให้ และร้อยละ 2.86 ไม่ต้องการ ต้องการ ผู้สอนที่มีความรู้ มีประสบการณ์ และรู้วิธีการถ่ายทอด

ด้านผู้เรียน ความต้องการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสและเปลี่ยนความรู้และ ประสบการณ์ระหว่างเพื่อนที่เรียนด้วยกันนั้น ผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 70.80 มีความต้องการ ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างเพื่อนที่เรียนด้วยกัน และผู้สอน

คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีความต้องการให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ระหว่างเพื่อนที่เรียนด้วยกัน และความต้องการให้ผู้เรียนมีทัศนคติต่องานอาชีพนั้น ผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ 74.42 มีความต้องการให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่องานอาชีพ เพราะผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่องานอาชีพ ย่อมรักงาน รักอาชีพ และพัฒนางานให้ดีขึ้น และผู้สอนคิดเป็นร้อยละ 100.00 มีความต้องการให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่องานอาชีพ เพราะผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่องานอาชีพ ย่อมรักงาน มีความเชื่อมั่นในอาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นแรงจูงใจ และเกิดการพัฒนาในอาชีพ

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ความต้องการให้ผู้สอนได้มีหลักเกณฑ์การสอนหรือลำดับการสอนนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 26.36 มีความต้องการให้ผู้สอนได้สอนตามลำดับขั้นตอนความสำคัญ และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 3.36 ต้องการให้ผู้สอนเตรียมการสอนมาก่อน และผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 57.14 มีความต้องการให้ผู้สอนสอนตามลำดับขั้นตอนความสำคัญ และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 5.71 ต้องการให้อิสระแก่ผู้สอนได้สอนตามแนวของผู้สอนเอง และความต้องการให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 52.45 มีความต้องการให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันในด้านความเป็นกันเอง ให้ผู้เรียนปรึกษาหารือได้ แนะนำการเรียน เอาใจใส่ผู้เรียน และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 0.52 เท่ากัน ต้องการให้สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่ตึงเครียดและเข้มงวดจนเกินไป และต้องการให้ผู้สอนให้เกียรติ เคารพสิทธิและความคิดเห็นของผู้เรียน และผู้สอนคิดเป็นร้อยละ 51.43 มีความต้องการให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความสัมพันธ์ในด้านความเป็นกันเอง ให้ผู้เรียนปรึกษาหารือได้ แนะนำการเรียน ช่วยเหลือผู้เรียน และอันดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 2.86 ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเห็นสมควร

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ต้องการให้มี และควรปรับปรุง นั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 11.11 มีความต้องการให้มีสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 0.26 เท่ากัน ต้องการให้มีเครื่องดนตรีประเภทเป่า ต้องการเครื่องกระจายเสียง ต้องการแผ่นภาพ ต้องการกล้องจุลทรรศน์ ต้องการ กล้องจุลทรรศน์ ต้องการกล้องโสตทัศน์ และผู้เรียน

ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 1.55 ต้องการให้ปรับปรุงต้องการให้ปรับปรุง อุปกรณ์การเรียน การสอนให้มีความเหมาะสม ทันสมัย และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 0.26 เท่ากัน ต้องการให้ซ่อมไมโครโฟนให้ดังชัดเจน ต้องการซ่อมวีดีโอที่เก่าและชำรุด และผู้สอน ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 31.43 ต้องการให้มีเอกสารการเรียนการสอนและอันดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 2.86 มีความต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์ และผู้สอนคิดเป็นร้อยละ 5.71 ต้องการให้ปรับปรุงตำราเรียนให้นำอ่าน สวยงาม มีเนื้อหาสาระให้มากขึ้น และผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 28.57 มีความเห็นว่า สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่เหมาะสม อยู่ในสภาพดีและมีเพียงพอ และความต้องการห้องเรียนและสถานที่ฝึกปฏิบัตินั้นผู้เรียน ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 19.90 มีความต้องการห้องเรียนที่สะอาด ไม่มีเสียงรบกวน ปลอดภัย และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 1.29 เท่ากัน มีความต้องการห้องเรียนที่เก็บเสียงได้ ไม่รบกวนห้องอื่น และมีความต้องการไม่ให้สัตว์เลี้ยงขึ้นมาเดินในห้องเรียน และความต้องการ สถานที่ฝึกปฏิบัติงานนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 8.53 ต้องการสถานฝึกปฏิบัติที่มี อุปกรณ์พร้อมและเพียงพอกับผู้เรียน และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 1.03 มีความต้องการ ให้ห้องเรียนและห้องปฏิบัติแยกออกจากกัน และผู้เรียนร้อยละ 3.36 มีความเห็นว่า ห้องเรียน และสถานฝึกปฏิบัติมีสภาพดีและเหมาะสมแล้ว และผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 28.57 มีความต้องการห้องเรียนที่มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบถ้วน และอันดับสุดท้ายคิดเป็น ร้อยละ 8.57 มีความต้องการห้องเรียนและสถานฝึกปฏิบัติที่มีสภาพใกล้เคียงกับอาชีพจริง และผู้สอนร้อยละ 11.43 มีความเห็นว่า ห้องเรียนและสถานฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมดี แล้ว

ด้านการวัดและประเมินผล ความต้องการให้มีการวัดและประเมินผลวิชาชีพนั้น ผู้เรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 29.46 มีความต้องการให้วัดและประเมินผลระหว่างเรียนและ เมื่อจบหลักสูตร และอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 21.71 มีความต้องการให้มีการวัดและ ประเมินผลจากภาคทฤษฎีเท่ากับภาคปฏิบัติ และผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็น ร้อยละ 57.14 มี ความต้องการ ให้วัดและประเมินผลจากภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี และอันดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 2.86 เท่ากัน ต้องการให้วัดและประเมินผลจากภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ และต้องการให้วัดและประเมินผลจากการสอบข้อเขียนและความประพฤติของผู้เรียน และ ความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล ผู้เรียนส่วน

ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 45.99 ไม่ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล ให้ผู้สอนหรือสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ และร้อยละ 20.16 ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล เพราะต้องการทราบถึงความสามารถของตนเอง รู้หลักการวัดและประเมินผล รู้มาตรฐานการวัดผลและผู้สอนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 97.14 มีความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์ การวัดและประเมินผล และร้อยละ 2.86 ไม่ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล เพราะมีความเห็นว่า ได้มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลอยู่แล้ว ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนสามารถช่วยด้านนี้ได้

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ที่มีต่อสภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ ในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในสภาพและปัญหาแตกต่างกัน หากต้องการดูว่าระดับความคิดเห็นต่อสภาพหรือปัญหา มากหรือน้อยกว่ากัน อาจดูได้จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในการเปรียบเทียบของแต่ละข้อนั้น ๆ

5.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อสภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อย ตามความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน โดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา พบว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนในสาขาวิชา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

ด้านจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนและผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านจุดมุ่งหมาย ว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.56$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.38$) และในรายข้อ คือ จุดมุ่งหมายของวิชาเพื่อผลิตแรงงานเพื่อใช้ในประเทศ และส่งออกต่างประเทศ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.67$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของ

ผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.27$) ในสาขาวิชาผสมเครื่องตีมี ผู้สอนมีความคิดเห็น ในด้านจุดมุ่งหมายว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.17$) และในรายข้อ คือ จุดมุ่งหมายของวิชาเพื่อตอบสนองการพัฒนากำลังทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ และจุดมุ่งหมายของวิชาตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.67$) และข้อจุดมุ่งหมายของวิชาเพื่อผลิตแรงงานเพื่อใช้ในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.17$)

ด้านหลักสูตร ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาผสมเครื่องตีมี ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านหลักสูตรว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 4.67$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.13$) และในรายข้อ คือ เนื้อหาวิชาทันสมัยเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน และข้อเนื้อหาวิชาในหลักสูตรคำนึงถึงความสามารถของคนและระดับสมรรถภาพที่งานต้องการ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี

ด้านผู้สอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 4.67$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.17$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอน เอาใจใส่ให้คำแนะนำ ปรึกษาหารือแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.27$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ($\mu = 4.00$) ในข้อ ผู้สอนมีประสบการณ์และความชำนาญในวิชาชีพที่สอน และข้อผู้สอนมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนในวิชา ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ในสาขาวิชาผสมเครื่องตีมี ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่า อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.61$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\mu = 4.33$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอน เอาใจใส่ ให้

คำแนะนำ ปรีกษาหารือแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.56$) และในข้อผู้สอนมีประสบการณ์และความชำนาญในวิชาชีพที่สอน และผู้สอนมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนในวิชา ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\mu = 4.00$) ในสาขาวิเคราะห้ัญมณี ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่า อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.34$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.33$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอน เอาใจใส่ให้คำแนะนำ ปรีกษาหารือแก่ผู้เรียน ผู้สอนมีประสบการณ์และความชำนาญในวิชาชีพที่สอน และผู้สอนมีจำนวนเพียงพอต่อผู้เรียนในวิชา ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้

ด้านผู้เรียน ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาการท่องเที่ยว ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้เรียนว่า อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.49$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ($\bar{X} = 3.67$) ในสาขาวิชาช่างวิทย์ ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้เรียนว่าอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.82$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.50$) และในรายข้อ คือ ผู้เรียนเข้าเรียนวิชาชีพด้วยความสมัครใจ และสนใจจริง ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.07$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.50$) ในสาขาวิชาผสมเครื่องตีม ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านผู้เรียนว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 4.67$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.35$) และในรายข้อ คือ ผู้เรียนสามารถนำวิชาชีพนี้ไปประยุกต์ใช้และลดรายจ่ายที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.83$) ในข้อ ผู้เรียนเข้าเรียนวิชาชีพด้วยความสมัครใจและสนใจจริง ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.61$) และในข้อผู้เรียนมาเรียนได้ครบตามเวลาที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.61$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\mu = 4.00$)

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาการโรงแรม ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนว่า อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.56$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.37$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีการสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และผู้สอนสอนโดยวิธีสาธิตให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ในสาขาวิชาการท่องเที่ยว ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนว่าอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.17$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.20$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีการสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.50$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.67$) และในการจัดการเรียนการสอนได้จัดให้มีการศึกษาดูงานด้านอาชีพในโรงงานหรือสถานประกอบการ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.50$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง ($\bar{X} = 2.40$) ในสาขาวิชาช่างวิดิโอ ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.72$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีการสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และผู้สอนสอนโดยวิธีสาธิตให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี และข้อในการจัดการเรียนการสอนได้จัดให้มีการศึกษาดูงานด้านอาชีพในโรงงานหรือสถานประกอบการ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.65$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง ($\mu = 2.00$) ในสาขาวิชาผสมเครื่องดื่ม ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 4.67$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.33$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.56$) และข้อในการจัดการเรียนการสอนได้จัดให้มีการศึกษาดูงานด้านอาชีพในโรงงานหรือสถานประกอบการ ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.06$) และในสาขาวิชารังสีเทคนิค ผู้เรียน

มีความคิดเห็นในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนว่าอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.20$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ($\bar{X} = 3.56$)

ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาการโรงแรม ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.33$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.62$) และในรายช้อ คือ ผู้สอนและผู้เรียนมีโอกาสใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ และในวิชามีเอกสารประกอบการเรียนการสอน ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ว่าอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.44$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง ($\mu = 2.33$) และในรายช้อ คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนเหมาะสมทันสมัย และในวิชามีเอกสารประกอบการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง และช้อผู้สอนและผู้เรียนมีโอกาสใช้สื่อ อุปกรณ์ การเรียนการสอนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.50$) ซึ่งสูงกว่า ค่าเฉลี่ย ของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\mu = 3.00$) ในสาขาวิชาผสมเครื่องดื่ม ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนว่า อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.44$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ($\mu = 4.00$) และในรายช้อ คือ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนเหมาะสมทันสมัย ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.17$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ($\mu = 4.00$) และผู้สอนและผู้เรียนมีโอกาสใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ และในวิชา มีเอกสารประกอบการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้สอนมีความคิดเห็นในการวัดและประเมินผลว่าอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.33$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.65$)

และในรายข้อ คือ การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ และผู้เรียนประเมินผลการเรียนของตนเองและปรับปรุงการเรียนอยู่เสมอ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน และข้อผู้สอนและผู้เรียนสร้างความเข้าใจร่วมกันในจุดประสงค์และเกณฑ์การผ่าน ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.69$)

5.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน ที่มีต่อปัญหาการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสายอาชีพ ในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อย ตามความคิดเห็นของผู้เรียน และผู้สอน โดยภาพรวมของ 5 กลุ่มวิชา พบว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$) ในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนในสาขาวิชา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

ด้านจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านจุดมุ่งหมายว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) และในรายข้อ คือ จุดมุ่งหมายของวิชาไม่แน่ชัดที่จะผลิตคนเข้าสู่อาชีพ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.13$) และในข้อในวิชาไม่ได้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีอิสระในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของวิชาเฉพาะให้ผู้เรียนมีความรู้เท่านั้น ไม่ได้เน้นถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ในสาขาวิชาการท่องเที่ยว ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านจุดมุ่งหมายว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.18$)

และในรายข้อ คือ จุดมุ่งหมายของวิชาไม่แน่ชัดที่จะผลิตคนเข้าสู่อาชีพ และในวิชาไม่ได้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีอิสระในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย และข้อจุดมุ่งหมายของวิชาเฉพาะให้ผู้เรียนมีความรู้เท่านั้นไม่ได้เน้นถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33$) ในสาขาวิชาช่างวิดิโอ ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านจุดมุ่งหมายว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.29$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\mu = 1.00$) และในรายข้อ คือ จุดมุ่งหมายของวิชาไม่แน่ชัดที่จะผลิตคนเข้าสู่อาชีพ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\mu = 1.00$) และข้อในวิชาไม่ได้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีอิสระในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของวิชาเฉพาะให้ผู้เรียนมีความรู้เท่านั้น ไม่ได้เน้นถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ด้านหลักสูตร ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านหลักสูตรว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.44$) และในรายข้อ คือ เนื้อหาไม่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน และเวลาที่ใช้เรียนไปไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย และในข้อเนื้อหาหลักสูตรที่เรียนไม่เหมาะที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.13$) ในสาขาวิชาดนตรี ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านหลักสูตรว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) และในรายข้อ คือ เนื้อหาหลักสูตรที่เรียนไม่เหมาะที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพ และเวลาที่

ใช้เรียนน้อยไปไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ด้านผู้สอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.44$) และในรายช้อ คือ ผู้สอนมีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพที่สอนน้อย และผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุดในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.06$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\mu = 1.33$) และในรายช้อ คือ ผู้สอนมีความรู้ความชำนาญในวิชาที่สอนน้อยและผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด และช้อผู้สอนวิชาชีพมีไม่เพียงพอ ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ($\mu = 2.00$) และในสาขาวิชาฝึกพนักงานโรงพยาบาล ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.75$) และในรายช้อ คือ ผู้สอนวิชาชีพมีไม่เพียงพอ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.50$)

ด้านผู้เรียน ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้เรียนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.67$) และในรายช้อคือ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องเงินค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) และช้อผู้เรียน

มีปัญหาเรื่องค่าเล่าเรียนที่สถานศึกษาเรียกเก็บในอัตราที่สูง ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.67$) ในสาขาวิชาพาณิชยศาสตร์ ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้เรียนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$) และในรายข้อคือ ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ และผู้เรียนมีปัญหาเรื่องเงินค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านผู้เรียนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$) และในรายข้อคือ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องค่าเล่าเรียนที่สถานศึกษาเรียกเก็บในอัตราที่สูง ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$)

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) และในรายข้อคือ การจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ไม่ได้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและชั้นเรียน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) ในสาขาวิชาพาณิชยศาสตร์ ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.50$) ในสาขาวิชาดนตรี ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$)

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาช่างวิทยุ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.83$) และในรายข้อ คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่ทันสมัย และสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนบางประเภทมีราคาแพงเกินความจำเป็น ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$) และในรายข้อ คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่ทันสมัย ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$) ในข้อ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนบางประเภทมีราคาแพงเกินความจำเป็น ซึ่งผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\mu = 1.00$) และในข้อสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$)

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้เรียนและผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านการวัดและประเมินผลว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนไม่ซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน ซึ่งผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) ในสาขาวิชาการท่องเที่ยว ผู้สอนมีความเห็นในด้านการวัดและประเมินผลว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.93$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนไม่ซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน ซึ่งผู้สอนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.07$) ในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านการวัดและประเมินผลว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนไม่มีการทดสอบย่อยเพื่อประเมินผลการเรียนการสอนหลังจากจบบทเรียน ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$) และข้อในระหว่างเรียนไม่มีการเก็บคะแนนที่เป็นกิจกรรม ซึ่งผู้สอนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$)

ตอนที่ 6 การศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ โดยการสัมภาษณ์ผู้จัดทำหลักสูตร ดังนี้

6.1 สภาพการจัดการเรียนการสอน

ด้านจุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายของอาชีวศึกษาในการผลิตแรงงานเพื่อใช้ในประเทศและเพื่อผลิตผู้ต่างประเทศ ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่าจะต้องให้ผู้เรียนมีความรู้ในทักษะวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และจุดมุ่งหมายในการจัดทำหลักสูตรวิชาชีพเพื่อช่วยเพิ่มรายได้ประชาชาติ ผู้เรียนสามารถนำความรู้วิชาชีพไปหางานทำหรือหารายได้เพิ่มเติม

ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชาชีพที่กำหนดในหลักสูตร ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าจะเนื้อหาหลักสูตรที่ใช้ในสถานศึกษาได้นำเนื้อหาหลักสูตรมาจากหน่วยงานภาครัฐและจากต่างประเทศ มาดัดแปลงเป็นหลักสูตรของโรงเรียน และหลักสูตรที่เปิดสอนมีสัดส่วนการสอนในภาคทฤษฎีและปฏิบัติใน อัตราส่วน 5:5

ด้านผู้สอน วิธีที่โรงเรียนได้ผู้สอนมาสอนในโรงเรียน ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าจะได้ผู้สอนมาโดยวิธีการเปิดรับสมัครที่โรงเรียนและหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้สอน ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความคิดเห็นว่าจะต้องคัดเลือกผู้สอนที่มีความรู้

ความชำนาญในวิชาชีพมาสอน และผู้สอนมีจำนวนเพียงพอที่จะสอนนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า มีผู้สอนเพียงพอ

ด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้และมีทักษะในวิชาชีพที่เรียน ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ผู้เรียนไม่มีความรู้และทักษะวิชาชีพมาก่อน และผู้เรียนที่เรียนจบไปแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้จบวิชาชีพมาก

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน สถานศึกษาเน้นวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า เน้นภาคปฏิบัติ เท่ากับภาคทฤษฎี และมีการจัดการเรียนการสอนได้ระดับนานาชาติหรือระดับสากล

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน สถานศึกษามีห้องจัดเก็บวัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอน นั้น ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า มีห้องจัดเก็บวัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอน และการให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้มีการใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เพราะตระหนักถึงความจำเป็นที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้จัดทำหลักสูตรและผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการวัดและประเมินผลวิชาชีพ ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการวัดและประเมินผล การผ่านหลักสูตรจนถึงการจบการศึกษา และในการวัดและประเมินผลวิชาชีพมีอัตราส่วนภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีในอัตราที่เหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้จัดทำหลักสูตร ซึ่งผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า สัดส่วนภาคทฤษฎีเท่ากับสัดส่วนภาคปฏิบัติ

6.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน

ด้านจุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายในการเปิดสอนวิชาชีพไม่ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ไม่มีปัญหาได้มาตรฐานระดับนานาชาติ และแนวนโยบายและจุดมุ่งหมายในวิชาชีพมีข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ไม่มีข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนในด้านนี้

ด้านหลักสูตร หลักสูตรของสถานศึกษา ควรได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า หลักสูตรที่ใช้มีความเหมาะสมอยู่แล้ว และในด้านกลไกการตลาดจะเป็นตัว กำหนดการผลิตที่สำคัญในอนาคตในสาขาวิชาชีพนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็น ว่าเป็นความจริง เพราะกลไกการตลาดเป็นตัวกำหนดการผลิตที่สำคัญในอนาคต การผลิต บุคลากรไม่ตรงกับความต้องการของตลาดก็จะทำให้เกิดการว่างงานและเป็นการสูญเปล่า ทางการศึกษา

ด้านผู้สอน สถานศึกษามีปัญหาเรื่องผู้สอนหรือไม่ นั้น ผู้จัดทำหลักสูตร ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ไม่มีปัญหาในด้านผู้สอน และปัญหาในการจ้างผู้สอนในราคาค่าจ้างที่ สูงนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าไม่มีปัญหาในการจ้างครูผู้สอน

ด้านผู้เรียน ผู้เรียนไม่ได้มีทักษะอย่างเพียงพอในการที่จะไปทำงาน ในตลาดแรงงาน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นั้น ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ผู้เรียนมีทักษะเพียงพอที่จะทำงานได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และปัญหา ด้านสถานที่ตั้งของสถานศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในการเดินทางมาเรียนนั้น ผู้จัดทำหลักสูตร ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ไม่มีปัญหาเรื่องที่ตั้งของสถานศึกษา สามารถเดินทางมาเรียนได้ สะดวก

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ไม่มีปัญหาด้านวิธีสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอน และปัญหาในการนำเทคนิควิธีสอนแบบใหม่มาใช้ นั้น ผู้จัดทำ หลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ไม่มีปัญหาในการนำเทคนิควิธีสอนแบบใหม่มาใช้

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ในการดูแลสื่อ อุปกรณ์การเรียน การสอนที่ไม่ทันสมัยและชำรุดนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคนมีความเห็นว่า สื่อ อุปกรณ์ที่ ชำรุด ถ้าซ่อมแซมได้ ก็มีการซ่อมแซม หากชำรุดมากก็จัดหาใหม่ ส่วนสื่ออุปกรณ์ที่ล้าสมัย แต่ถ้ายังใช้การได้ก็จะใช้อยู่ อาจมีการนำมาปรับปรุง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของ รายวิชาและผู้สอนรู้จักนำมาใช้ แต่ถ้าล้าสมัยและชำรุดด้วยก็ขายทอดตลาดไป หรือเห็นว่า ไม่มีประโยชน์แล้วก็ทิ้งไปและเงินงบประมาณหรือเงินสำรองที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ นั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ในการจัด

ข้อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนนั้น จะเลือกซื้อเฉพาะสิ่งที่จำเป็นเร่งด่วนก่อน หลังจากนั้นทยอยซื้อตามความจำเป็นในการสอน

ด้านการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลวิชาชีพ มีปัญหาในด้านทฤษฎีหรือด้านปฏิบัติ ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า มีปัญหาในด้านปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี เพราะการปฏิบัติเป็นการลงมือทำในรูปของงานรายบุคคลและงานกลุ่ม ผู้เรียนบางคนอาศัยกลุ่มในการผ่านการวัดและประเมินผล ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะ ประสบการณ์ ส่วนการวัดและประเมินผลเป็นรายบุคคลนั้นไม่มีปัญหาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และในปัญหาการขาดแคลนคู่มือเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาชีพนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ได้มีการสร้างคู่มือการวัดและประเมินผลในสาขาวิชาชีพขึ้นมาเพื่อวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีคุณภาพในสาขาวิชาชีพ มีการปรับปรุงการวัดและประเมินผลอยู่เสมอ โดยนำหลักเกณฑ์มาจากหน่วยงานภาครัฐ และตั้งหลักเกณฑ์ขึ้นมาเอง

6.3 ความต้องการการจัดการเรียนการสอน

ด้านจุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นในการจัดการศึกษา วิชาชีพนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในสาขาอาชีพ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ มีงานทำและมีรายได้ หรือเป็นความรู้พื้นฐานในระดับหนึ่งที่จะศึกษาในขั้นที่สูงขึ้นไป และมุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ รู้เท่าทันและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงต่างๆได้

ด้านหลักสูตร ในด้านการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ทันต่อสถานการณ์ ความต้องการและได้มาตรฐานนานาชาตินั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ในสภาพปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆเกิดขึ้นอยู่เสมอ หลักสูตรก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้ทันต่อเหตุการณ์และความจำเป็นในการนำไปใช้ และ ต้องการให้ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ทันต่อสถานการณ์ ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน และในด้านความร่วมมือกับโรงเรียนหรือสถาบันอื่นๆ เพื่อพัฒนาหลักสูตร นั้น ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ต้องการเข้าร่วมกับสถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และระดมความคิดและการมีส่วนร่วมเพื่อความสมบูรณ์และความเหมาะสมของหลักสูตร ซึ่ง

จะมีผลดีต่อการจัดการศึกษาวิชาชีพ และความต้องการการเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสร้างหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร นั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความต้องการเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพ แนวทางการพัฒนาหลักสูตร และแนวนโยบายของรัฐต่อการศึกษาด้านอาชีพ เพราะว่าการจัดการศึกษาด้านอาชีพต้องจัดให้สอดคล้องและสนองนโยบายของรัฐ สามารถนำความรู้จากการอบรมสัมมนามาใช้ประโยชน์ได้

ด้านผู้สอน ในด้านความต้องการผู้สอนที่มีความรู้วิชาครูมาสอนในวิชาชีพนั้นผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ต้องการผู้สอนที่มีความรู้วิชาครูมาสอนในวิชาชีพ ต้องการผู้สอนที่ประสบความสำเร็จหรือมีความรู้ ความชำนาญสูงมาสอน เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้ทราบประสบการณ์ตรง และต้องการผู้สอนที่มีความสามารถในสาขาอาชีพ เพื่อที่จะได้จัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ตลาดแรงงาน ต้องการให้มีศักยภาพในวิชาชีพสูง และเป็นการยกระดับวิชาชีพให้ได้มาตรฐานสากล

ด้านผู้เรียน ในด้านความคาดหวังและความต้องการให้ผู้เรียนได้นำความรู้ในวิชาชีพไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือใช้ในสังคมนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความคาดหวังและต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในสาขาอาชีพ และนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ทำงาน ประกอบอาชีพ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป เป็นผู้มีความรู้ในตนเอง มีจิตสำนึกของความเป็นผู้ใหญ่ มีจิตสำนึกที่จะทำงานเพื่อสังคมส่วนรวมและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ในด้านสนับสนุนผู้เรียนให้มีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จ ในวิชาชีพนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ได้สนับสนุนผู้เรียนในการทำงาน แนะนำสถานที่ทำงานให้ จบแล้วฝากงานให้ ให้คำแนะนำ ในการทำอาชีพอิสระตลอดจนสนับสนุนเงินทุนการศึกษา และในด้านความต้องการให้ผู้เรียนมีคุณภาพและเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ให้กับสถานศึกษาโดยตรงและทางอ้อม นั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ต้องการให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ มีความสามารถทางทักษะวิชาชีพ เมื่อไปทำงานย่อมได้รับการยอมรับจากหน่วยงาน สามารถนำชื่อเสียงมาสู่ตนเองและสถานศึกษา หรือไปประกอบอาชีพอิสระ ก็สามารถแนะนำให้ผู้สนใจสมัครเรียนในสาขาอาชีพได้ นับได้ว่าผู้เรียนเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่ดีให้กับสถานศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ความต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ นั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความเห็นว่า ต้องการให้มีการเรียน

การสอนตามทฤษฎีของการอาชีพ มีการฝึกปฏิบัติจริง ภายในข้อกำหนดและขอบเขตที่ได้วางเอาไว้ อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนย่อมมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลงในศาสตร์ของวิชาชีพ ผู้สอนจึงต้องใช้เทคนิคและวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะด้านอาชีพ และในด้านความต้องการให้ผู้สอนเข้ารับการอบรม เทคนิคการสอนอาชีวศึกษาหากมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดให้ นั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคนมีความเห็นว่า ต้องการให้ผู้สอนเข้ารับการอบรม เพราะเป็นการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้มีความรู้ทางด้านวิชาการและเทคโนโลยี เพื่อช่วยให้ผู้สอนได้พัฒนาตนเอง ได้เพิ่มพูนประสบการณ์

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ที่ต้องการให้มีขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิชาชีพ ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ต้องการสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนเพิ่มขึ้นอีก เพราะที่มีอยู่ไม่เพียงพอ

ด้านการวัดและประเมินผล ความต้องการให้มีการปรับปรุงวิธีการวัดผลให้เหมาะสมนั้น ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า การวัดและประเมินผลในปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว และความต้องการให้ผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล นั้น ผู้จัดทำหลักสูตรทุกคน มีความต้องการให้ผู้เรียนและผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล

อภิปรายผลการวิจัย

ในการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชา ที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัย ได้อภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 52.20 ผู้เรียนส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.40 ผู้เรียนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 40.30 ผู้เรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 33.10 จุดมุ่งหมายที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มาเรียน

เพราะต้องการความรู้เพื่อที่จะไปทำงานทำ คิดเป็นร้อยละ 41.10 ข้อมูลเหล่านี้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ามาเรียนเป็นวัยที่มีความสามารถในด้านสติปัญญา สามารถเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้เร็ว เป็นช่วงที่มีความตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อที่จะได้นำความรู้ไปเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสอดคล้องกับ อุ๋นตา นพคุณ(2527) กล่าวว่า ผู้ใหญ่ช่วงปฐมวัย ซึ่งมีอายุต่ำกว่า 25 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงชีวิตที่จะก้าวขึ้นสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีการตัดสินใจเลือกวิถีชีวิต ในด้านการทำงาน อาชีพตามความสนใจ ความถนัด เหตุผลส่วนตัว และลักษณะงาน

ผู้สอน ส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.30 ผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.10 ผู้สอนส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 54.30 และผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนในสถานศึกษามา 3-7 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.70 ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ซึ่งสอดคล้องกับสถิติทางการศึกษาทั่วไปในสถานศึกษาจะมีผู้สอนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย และผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ในด้านการเรียนการสอนวิชาชีพ มีทักษะในด้านอาชีพมาเป็นเวลานาน ทำงานสนองนโยบายการศึกษาในด้านอาชีพ เป็นผู้สรรค์สร้างให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพและความสามารถของตนเอง

ผู้จัดทำหลักสูตร ส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 86.67 ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.67 ผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.33 ผู้จัดทำหลักสูตรใหญ่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับวิชาชีพ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 และผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน 8-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าผู้จัดทำหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ซึ่งสอดคล้องกับสถิติทางการศึกษาทั่วไปที่ ผู้บริหารหน่วยงานหรือสถานศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง และผู้จัดทำหลักสูตรเป็นผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ด้านวิชาชีพมาเป็นเวลานาน และได้ นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพ โดยมุ่งหวังให้ผู้เข้ามาเรียน ได้มีความรู้และทักษะอาชีพ ผู้จัดทำหลักสูตรเป็นผู้นำในการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน ในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อย ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนและผู้สอนโดยส่วนรวม มีความคิดเห็นในด้านจุดมุ่งหมายว่า มีความเหมาะสมและอยู่ในระดับดี ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ วิชานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนอง การพัฒนากำลังทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับพรทิพย์ ทิพนา (2537) ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในการทำงาน อันเป็นพื้นฐานที่พอกำกับการดำเนินชีวิตและการ ประกอบอาชีพและสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2540) ที่ได้ วางแผนการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนเอกชน มาตรา 15(2) มีจุดประสงค์ในการจัดการเรียน การสอนวิชาชีพพระยะสัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ หรือนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในอาชีพที่กำลังทำอยู่ เพื่อให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และเมื่อผู้ที่เข้ามาเรียนมีความรู้ ความสามารถ พัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ เท่ากับเป็น การพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม

ด้านหลักสูตร ผู้เรียนและผู้สอนโดยส่วนรวม มีความคิดเห็นในด้านหลักสูตร ว่ามีความเหมาะสมและอยู่ในระดับดี ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ เนื้อหาวิชาทันสมัยเหมาะสม กับสภาพสังคมในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับภิญโญ สาธร (2522) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตร คือ ข้อกำหนดที่ว่าด้วยจุดมุ่งหมาย แนวทาง วิชาการ เนื้อหา และกิจกรรมในการจัดการเรียน การสอน เพื่อให้ผู้เรียน มีความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมที่กำหนดในเป้าหมายของ การศึกษา การพัฒนาหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับสภาพ ปัญหา รวมถึงความต้องการของ สังคมและผู้เรียนเป็นสำคัญ

ด้านผู้สอน ผู้เรียนและผู้สอนโดยส่วนรวมมีความเห็นในด้านผู้สอนว่ามี ความเหมาะสมและอยู่ในระดับดี ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ผู้สอนมีประสบการณ์และ ความชำนาญในวิชาชีพที่สอน ซึ่งในการจัดการศึกษาสายอาชีพ ผู้สอนเป็นผู้ที่มีความสำคัญ มาก ผู้สอนที่มีความสามารถ มีประสบการณ์ ได้รับการยกย่องหรือการประกาศเกียรติคุณ ด้านอาชีพ ย่อมสร้างความเชื่อถือให้กับสถานศึกษา สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน และผู้สอน ต้องเป็นผู้ที่มีวิธีการ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาชีพ ให้แก่ผู้เรียน ซึ่ง สมประสงค์ วิทย์เกียรติ (2533) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของครูผู้สอนการศึกษา

นอกระบบที่ดี ควรสร้างความคุ้นเคยกับผู้เรียน เข้าใจความแตกต่างของผู้เรียน จัดการเรียน การสอนที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ ให้ความสำคัญในประสบการณ์ของผู้เรียน

ด้านผู้เรียน ผู้เรียนและผู้สอนโดยส่วนรวมมีความเห็นในด้านผู้เรียนว่า มีความเหมาะสมและอยู่ในระดับดี ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ผู้เรียนเข้าเรียนวิชาชีพด้วยความสมัครใจและสนใจจริง ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นได้ว่า ผู้เรียนที่เข้ามาเรียนนั้น มีความตั้งใจ สนใจ ขวนขวายที่จะเรียนรู้เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง ตามความต้องการ ตามความสนใจ และเห็นว่าวิชาชีพที่เรียนสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนโดยส่วนรวมมีความเห็นในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีการสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และผู้สอนสอนโดยวิธีสาธิตให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ เท่ากัน ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2540) ที่ได้ให้แนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ระยะสั้น โดยทั่วไปจะเน้นหนักให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในวิชาชีพ มีทักษะหรือ ความชำนาญเฉพาะอาชีพ มีการสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพ การนำความรู้และทักษะไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนโดยส่วนรวมมีความเห็น ในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนว่า มีความเหมาะสม และอยู่ในระดับพอใช้ ข้อที่ได้ คะแนนสูงสุด คือ มีเอกสารประกอบการเรียนการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน ได้ดำเนินการตามแนวการจัดทำหลักสูตร วิชาชีพระยะสั้น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(2540) ได้กำหนดให้มี เอกสารประกอบการเรียนการสอนในทุกสาขาวิชา ซึ่งอาจจะหมายถึง หนังสือ เอกสาร ต่างๆ ที่ผู้สอนและผู้เรียนต้องใช้ประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตร การมีเอกสารการเรียน การสอนจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในวิชาชีพได้ดียิ่งขึ้น

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้เรียนและผู้สอนโดยส่วนรวมมีความเห็นในด้าน การวัดและประเมินผลว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ผู้สอนและ ผู้เรียนสร้างความเข้าใจร่วมกันในจุดประสงค์และเกณฑ์การผ่าน ซึ่งสอดคล้องกับพรทิพย์

ทิพนา (2537) ที่พบว่า ควรให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง เพราะผู้เรียน ย่อมรู้ว่า ตัวเขาได้พัฒนาไปมากน้อยเพียงใด

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่มีผู้เรียน น้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้าน จาก 7 ด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 5 ด้าน และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือด้านผู้เรียน และด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน

ด้านผู้เรียน ผู้เรียนและผู้สอนโดยส่วนรวมมีความเห็นในด้านผู้เรียนว่า มี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ได้คะแนนสูงสุด คือ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องค่าเล่าเรียนที่ สถานศึกษาเรียกเก็บในอัตราที่สูง ซึ่งปัญหาในเรื่องค่าเล่าเรียนนี้ โรงเรียนสามารถเรียกเก็บ ได้ตามที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและการเก็บค่าเล่าเรียน แต่ละสาขาวิชาไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับการลงทุนจัดการศึกษาตามสาขาวิชา ทำให้ค่าเล่าเรียนใน แต่ละสาขาวิชามีความแตกต่างกันและมีอัตราค่อนข้างสูง ซึ่งทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็น สอดคล้องกันว่า ปัญหาของผู้เรียนคือ ค่าเล่าเรียนที่สถานศึกษาเรียกเก็บในราคาแพง ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล(2534) ที่พบว่า นักศึกษาได้มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการปรับค่าใช้จ่ายในการเรียนให้น้อยลง ควรเพิ่มสวัสดิการแก่นักศึกษา ควรมี การสนับสนุนนักศึกษามากขึ้น

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนโดยส่วนรวมความเห็น ในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ได้คะแนน สูงสุด คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียน และสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอนบางประเภทมีราคาแพงเกินความจำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิทย์ ชื่อตรง (2527) ที่พบว่า สื่อการเรียนการสอนในโรงเรียนส่วนใหญ่มีความเพียงพออยู่ในระดับน้อย โรงเรียนยังขาดความพร้อมในด้านวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์ที่ใช้ฝึกงานและ เครื่องมือต่างๆ สื่อการเรียนการสอนอยู่ในสภาพที่ใช้การไม่ได้ มีจำนวนไม่เพียงพอแก่นักเรียน และไม่ทันสมัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศรี สว่างศิลป์ (2538) ที่พบว่า สื่อการเรียน การสอน เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ มีคุณภาพไม่ดี ขาดไม่ทันสมัย หนังสือเรียนและ

หนังสือที่เกี่ยวกับวิชาชีพไม่เพียงพอ บางหน่วยวิชาชีพมีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ที่จะใช้สื่อการเรียนการสอน ยังขาดการสอนวิธีการใช้เครื่องมือ

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร การวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมของกลุ่มวิชา ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ผลการเปรียบเทียบในรายสาขาวิชา พบว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานดังนี้

ด้านจุดมุ่งหมาย พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการโรงแรม ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านจุดมุ่งหมายว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.56$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.38$) และในรายข้อ คือ จุดมุ่งหมายของวิชาเพื่อผลิตแรงงานเพื่อใช้ในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.67$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.72$) ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้สอนมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาด้านการโรงแรมด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลกว่าผู้เรียน มีมุมมองว่าเป็นวิชาที่สนองความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการ ผู้เรียนที่เข้ามาเรียนสามารถนำความรู้ ทักษะไปทำงานได้เป็นที่ต้องการอย่างกว้างขวางในวงการธุรกิจด้านการโรงแรม ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และในสาขาวิชาผสมเครื่องดื่ม ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านจุดมุ่งหมายว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.17$) และในรายข้อ คือ จุดมุ่งหมายของวิชาเพื่อตอบสนองการพัฒนากำลังทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ จุดมุ่งหมายของวิชาตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และจุดมุ่งหมายของวิชาเพื่อผลิตแรงงานเพื่อใช้ในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมากในทุกข้อ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้สอนมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาในวิชาผสมเครื่องดื่ม ว่าวิชาชีพนี้กำลังเป็นที่ต้องการอย่างมาก สร้างอาชีพให้ผู้เรียนได้เร็ว

เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการและธุรกิจส่วนตัว ซึ่งผู้ที่เข้ามาเรียนเป็นที่ต้องการของตลาดสูงมาก ซึ่งผู้สอนมีมุมมองและเข้าใจในจุดมุ่งหมายได้แจ่มชัดกว่าผู้เรียน

ด้านหลักสูตร พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนในสาขาวิชาผสม-เครื่องตีหมัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านหลักสูตรว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 4.67$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.13$) และในรายข้อคือ เนื้อหาวิชาทันสมัยเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน และข้อเนื้อหาวิชาในหลักสูตรคำนึงถึงความสามารถของคนและระดับสมรรถภาพที่งานต้องการ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าผู้สอนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ได้รับความเป็นไปและความต้องการว่าควรจัดหลักสูตร เนื้อหาวิชาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการของผู้เรียน ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับกฎกระทรวง (2522) ที่ต้องการให้หลักสูตรทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้และสอดคล้องกับสภาพปัญหา รวมถึงความต้องการของสังคม

ด้านผู้สอน พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาช่างวิตโอ ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 4.67$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.17$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนมีประสบการณ์และความชำนาญในวิชาชีพที่สอน และข้อผู้สอนมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนในวิชา ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าผู้สอนมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ จึงมีความเห็นอยู่ในระดับที่สูงมากกว่าผู้เรียน และในข้อผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอน เอาใจใส่ให้คำแนะนำปรึกษาหารือแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.27$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ($\mu = 4.00$) ซึ่งในประเด็นนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้สอนช่างวิตโอ เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง มีความเป็นกันเองช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจึงมีความคิดเห็นในประเด็นนี้สูงกว่าตัวผู้สอน ในสาขา

วิชาผสมเครื่องตีมี ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.61$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\mu = 4.33$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนมีประสบการณ์และความชำนาญในวิชาชีพที่สอน และข้อผู้สอนมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนในวิชา ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\mu = 4.00$) ซึ่งในประเด็นนี้ผู้เรียนได้ชี้ให้เห็นว่าผู้สอนในวิชาผสมเครื่องตีนั้นมีความสามารถในด้านวิชาชีพสูง แม้ในสถานศึกษาจะมีผู้สอนน้อยแต่ก็สามารถจัดการเรียนการสอนได้ดี และในข้อผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอน เอาใจใส่ให้คำแนะนำปรึกษาหารือแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 5.00$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.56$) ซึ่งในประเด็นนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความต้องการให้ผู้สอนได้ให้ความสนใจเอาใจใส่ผู้เรียนให้มากขึ้น และในขณะเดียวกันผู้สอนมีความมั่นใจว่าได้ทำหน้าที่ผู้สอนอย่างเต็มที่ในด้านการเรียนการสอน มีการดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน ซึ่งความคิดนี้อาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละฝ่าย ในสาขาวิชาวิเคราะห์อัญมณี ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่าอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.34$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.33$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอน เอาใจใส่ ให้คำแนะนำปรึกษาหารือแก่ผู้เรียน ผู้สอนมีประสบการณ์และความชำนาญในวิชาชีพที่สอน และผู้สอนมีจำนวนเพียงพอต่อผู้เรียนในวิชา ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งในประเด็นนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้สอนในสาขาวิชาวิเคราะห์อัญมณีเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความชำนาญในอาชีพ รับผิดชอบต่อการเรียนการสอน และมีเพียงพอที่จะทำการสอน ซึ่งเป็นที่ยอมรับแก่ผู้เรียนตรงตามที่ต้องการ ผู้เรียนจึงมีความคิดเห็นด้านผู้สอนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน

ในด้านผู้สอนนี้ ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงมากกว่าผู้สอน ซึ่งประเด็นนี้ผู้เรียนมีความรู้สึก ว่า ผู้สอนนั้นเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้เรียน ผู้เรียนจะเป็นตัวชี้ถึงข้อบกพร่องหรือความพอใจในตัวผู้สอนตามความเป็นจริง และจะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีการยอมรับและเห็นด้วยว่าผู้สอนเป็นผู้ที่มีความสามารถในวิชาชีพ เป็นผู้มีความตั้งใจจริงในการถ่ายทอดความรู้ รับผิดชอบสูง ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ผู้สอนเป็นผู้ทำหน้าที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการพัฒนาโดยรอบด้านขึ้นในตัวผู้เรียน การที่จะดำเนินการสอนให้สำเร็จผลตามที่วางไว้ ย่อมต้องอาศัยความสามารถของผู้สอนเป็นสำคัญ

ระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.56$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.37$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีการสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และผู้สอนสอนโดยวิธีสาธิตให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ซึ่งในประเด็นนี้ผู้เรียนอาจมีความเข้าใจในด้านการฝึกปฏิบัติและการจัดการเรียนการสอนในด้านการโรงแรม ตลอดจนประสบการณ์ที่น้อยกว่า ทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าผู้สอน ในสาขาวิชาการท่องเที่ยว ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.17$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.20$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีการสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.50$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.67$) ซึ่งในประเด็นนี้ผู้สอนมีความเห็นว่า ได้สอนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้เรียน ซึ่งอาจจะไม่เข้าใจในการดำเนินการสอนเท่ากับผู้สอน และข้อในการจัดการเรียนการสอนได้จัดให้มีการศึกษาดูงานด้านอาชีพในโรงงานหรือสถานประกอบการ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.50$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง ($\bar{X} = 2.40$) ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้เรียนมีความเห็นอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ควรที่จะมีการจัดการเรียนการสอน ดูงาน ฝึกปฏิบัติจริงด้านการท่องเที่ยวให้มากกว่านี้ ในขณะที่ผู้สอนมีความเห็นว่าพอเพียงแล้ว ซึ่งคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก จึงมีความคิดเห็นแตกต่างกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.00$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.72$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีการสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และผู้สอนสอนโดยวิธีสาธิตให้ผู้เรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มที่แล้ว มีการสาธิต การฝึกทักษะให้ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ จึงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้เรียน และข้อในการจัดการเรียนการสอนได้จัดให้มีการศึกษาดูงานด้านอาชีพในโรงงานหรือสถานประกอบการ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.65$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง ($\mu = 2.00$) ซึ่งในประเด็นนี้ให้เห็นว่า ผู้สอนมีความตระหนักรู้ว่าการเรียนวิชาชีพด้านช่างวิดีโอ

ควรที่จะมีการดูงานในแหล่งสถานประกอบการ หรือโรงงานที่ผลิตเครื่องวิดีโอ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นในประเด็นนี้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนในสาขาวิชาสมเครื่องตีพิมพ์ ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนว่าอยู่ในระดับดีมาก ($\mu = 4.67$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.33$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีสอนได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และในการจัดการเรียนการสอนได้จัดให้มีการศึกษาดูงานด้านอาชีพในโรงงานหรือสถานประกอบการ ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมากสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับดี ซึ่งในประเด็นนี้ผู้สอนได้ตระหนักว่าการมีประสบการณ์จริงด้านเครื่องตีพิมพ์จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดี และสามารถทำได้จริง ซึ่งผู้สอนมีความเห็นสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนและในสาขาวิชารังสีเทคนิค ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนว่าอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.20$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะจะทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่ง คิบเบลอร์ (Kibler อ้างถึงใน สุเทพ เมฆ, 2531) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนควรเป็นเรื่องของผู้เรียนเป็นหลัก เพราะผู้เรียนจะเรียนรู้จากสิ่งที่ได้ลงมือกระทำเอง และควรได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจนกระทั่งเขาสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นได้เอง ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนการสอนด้วย และสอดคล้องกับ วินัย สายหงษ์ (2528) ที่ได้สรุปลักษณะของหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่ดี ว่าควรมีการเน้นการปฏิบัติ

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน พบว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการโรงแรม ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.33$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.62$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนและผู้เรียนมีโอกาสใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ และในวิชามีเอกสารประกอบการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งในด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนนี้ ผู้เรียนในสาขาวิชาการโรงแรมมีความเห็นว่า โอกาสในการใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน หรือการมี

เอกสารประกอบยังอยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากผู้สอนซึ่งมีความเห็นเพียงพอแล้วและเหมาะสมดีมาก โดยผู้เรียนและผู้สอนมีมุมมองในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไป ในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนว่าอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.44$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับควรปรับปรุง ($\mu = 2.3$) และในรายชื่อคือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนเหมาะสมทันสมัย ในวิชามีเอกสารประกอบการเรียนการสอน และข้อผู้สอนและผู้เรียนมีโอกาสใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนทุกข้อ ซึ่งในประเด็นนี้ผู้สอนในสาขาวิชาช่างวิดีโอมีความคาดหวัง มีความต้องการสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีทักษะเพิ่มขึ้น และมีความเห็นว่าสื่ออุปกรณ์ที่มีอยู่ยังไม่เหมาะสม ไม่ทันกับเหตุการณ์ซึ่งอาจจะต้องดีกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน และต้องใช้ในการเรียนการสอนได้ ในสาขาวิชาผสมเครื่องดีมี ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.44$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ($\mu = 4.00$) และในรายชื่อ คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนเหมาะสมทันสมัย ผู้สอนและผู้เรียนมีโอกาสใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ และในวิชามีเอกสารประกอบการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี และดีมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนในทุกข้อ ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้เรียนในสาขาวิชาผสมเครื่องดีมีความเห็นว่า สื่อ อุปกรณ์ที่มีอยู่เหมาะสม เพียงพอและใช้การได้ดี ผู้เรียนพอใจกับตรงนี้ แต่ในขณะเดียวกันผู้สอนซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้มีความต้องการจัดการเรียนการสอนให้ดีกว่านี้ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เอกสารประกอบควรจะต้องดีกว่าที่มีอยู่ ซึ่งทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มนัส ศรีกัลยา (2533) สรุปลักษณะของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ว่า จำเป็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะการเรียนวิชาชีพที่เน้นการฝึกทักษะ ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะเรียน ช่วยให้ผู้สอนสอนได้สะดวกและรวดเร็วตลอดจน การสื่อความหมายของผู้สอนและผู้เรียนสามารถเข้าใจกันได้ชัดเจนและตรงกัน

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนในสาขาวิชาช่างวิดีโอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านการวัดและประเมินผลว่าอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.33$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน

($X = 3.65$) และในรายชื่อ คือ การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ข้อผู้เรียนประเมินผลการเรียนของตนเองและปรับปรุงการเรียนอยู่เสมอ และข้อผู้สอนและผู้เรียนสร้างความเข้าใจร่วมกันในจุดประสงค์และเกณฑ์การผ่าน ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นในทุกข้อสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียน ซึ่งในประเด็นนี้ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับค่าเฉลี่ยต่ำกว่าผู้สอน เนื่องมาจากผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีมุมมองว่า การวัดและประเมินผลควรเป็นหน้าที่ของผู้สอน จึงทำให้มีส่วนร่วมในด้านนี้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น ส่วนผู้สอนมีความเห็นว่า การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นและต้องให้ความสำคัญ เพราะเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการเรียนการสอนซึ่งสามารถแสดงถึงสัมฤทธิ์ผล

ผลการวิจัยในด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนที่พบนี้ เนื่องมาจากผู้เรียนและผู้สอน ดำรงอยู่ในสถานภาพที่แตกต่างกัน คือ ผู้เรียนอยู่ในฐานะผู้รับความรู้ และผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความรู้ มีมุมมอง มีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ทำให้มีความคิดเห็นในสภาพการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันออกไปในแต่ละสาขาวิชา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของสาขาวิชาและผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีความหลากหลายในอาชีพ ต้องทำงานและเรียนไปด้วย ด้วยความจำเป็น และข้อจำกัดบางประการของผู้เรียน ประกอบกับความเร่งรีบในการเข้ามาเรียน ทำให้มีความคิดเห็นในสภาพการจัดการเรียนการสอนในด้านต่างๆ แตกต่างกันออกไป ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร การวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมของกลุ่มวิชา ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน มีความคิดเห็นแตกต่างกันในรายด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล และผลการเปรียบเทียบในรายสาขาวิชา พบว่าผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ดังนี้

ด้านจุดมุ่งหมาย พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการโรงแรม ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านจุดมุ่งหมายว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) และในรายข้อ คือ จุดมุ่งหมายของวิชาไม่แน่ชัดที่จะผลิตคนเข้าสู่อาชีพ ในวิชาไม่ได้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีอิสระในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของวิชาเฉพาะให้ผู้เรียนมีความรู้เท่านั้นไม่ได้เน้นถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นในทุกข้อว่าเป็นปัญหาโดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้สอน ซึ่งมองว่าเป็นปัญหาในระดับน้อยที่สุดทุกข้อ ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้สอนในสาขาวิชาการโรงแรมมีความคิดเห็นที่ด้านจุดมุ่งหมายนั้นแทบจะไม่มีปัญหาเลย เพราะว่าการจัดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการผลิตคนเข้าสู่สถานประกอบการด้านธุรกิจการโรงแรม โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะด้านการโรงแรม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยการเป็นปัญหาลดกว่าผู้เรียนมาก นอกจากนี้ผู้เรียนมีประสบการณ์และความเข้าใจในจุดมุ่งหมายน้อยกว่าผู้สอน ทำให้เห็นว่าเป็นปัญหาสูงกว่า ซึ่งทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในสาขาวิชาการท่องเที่ยว ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านจุดมุ่งหมายว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.18$) และในรายข้อ คือ จุดมุ่งหมายของวิชาไม่แน่ชัดที่จะผลิตคนเข้าสู่อาชีพ ในวิชาไม่ได้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีอิสระในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของวิชาเฉพาะให้ผู้เรียนมีความรู้เท่านั้นไม่ได้เน้นถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นในทุกข้อว่าเป็นปัญหามาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้เรียน ซึ่งมองว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้สอนนั้นมีความคิดเห็นและความเข้าใจในปัญหาด้านจุดมุ่งหมายค่อนข้างลึกซึ้งกว่าผู้เรียน มองว่าด้านจุดมุ่งหมายน่าจะมีความชัดเจน ผู้เรียนควรจะได้รับสิ่งที่ เป็นประโยชน์จากการเข้ามาเรียนมากกว่าการได้รับความรู้ด้านการท่องเที่ยวอย่างเดียว ผู้สอนมีความคาดหวังในตรงนี้ค่อนข้างสูงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างจากผู้เรียน ซึ่งเขาวัวัยกว่า และมีประสบการณ์ชีวิตน้อยกว่า ในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านจุดมุ่งหมายว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.29$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\mu = 1.00$) และในรายข้อ คือ จุดมุ่งหมายของวิชาไม่แน่ชัดที่จะผลิตคนเข้าสู่อาชีพ ในวิชาไม่ได้มีจุดมุ่งหมาย

ให้ผู้เรียนมีอิสระในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของวิชาเฉพาะให้ผู้เรียนมีความรู้เท่านั้นไม่ได้เน้นถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงกว่าผู้สอน แต่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยเท่านั้นไม่ได้เน้นถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงกว่าผู้สอน แต่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากผู้สอนซึ่งมองว่าเป็นปัญหาที่น้อยที่สุด แทบจะกล่าวได้ว่าไม่เป็นปัญหาเลย

ด้านหลักสูตร พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการโรงแรม ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านหลักสูตรว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.44$) และในรายข้อ คือ เนื้อหาไม่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน และเวลาที่ใช้เรียนน้อยไปไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนในสาขาวิชาการโรงแรม มีความต้องการเรียนในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีกว่า และเนื่องจากผู้เรียนไม่เคยมีความรู้ทางด้านนี้มาก่อน เมื่อเข้ามาเรียนวิชาความรู้ที่เป็นของใหม่ จึงมีความเห็นว่ายากและมองว่าเป็นปัญหาซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้สอน และในข้อเนื้อหาหลักสูตรที่เรียนไม่เหมาะที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงกว่าผู้สอน แต่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากผู้สอนซึ่งมองว่าเป็นปัญหาที่น้อยที่สุด หรือแทบจะกล่าวได้ว่าไม่เป็นปัญหาเลย ในสาขาวิชาดนตรี ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านหลักสูตรว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) และในรายข้อ คือ เนื้อหาหลักสูตรที่เรียนไม่เหมาะที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพ และเวลาที่ใช้เรียนน้อยไปไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งในประเด็นนี้ จะเห็นได้ว่าผู้สอนมีความเห็นที่แตกต่างจากผู้เรียน เนื่องจากการเรียนดนตรีนั้นเป็นการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านดนตรี มีการยกระดับจิตใจ มุ่งความสุนทรีย์ภาพทางอารมณ์ ต้องการให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เหมาะสมและเป็นประโยชน์ มากกว่าที่จะยึดเป็นอาชีพ แต่

ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้เรียนบางคนซึ่งมีอาชีพหรือเกี่ยวข้องกับดนตรีอยู่แล้วมาเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปหรือเพื่อการพัฒนาอาชีพด้านดนตรี จึงมีความคาดหวังสูง ทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ด้านผู้สอน พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการโรงแรม ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.44$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนมีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพที่สอนน้อย และผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าผู้สอนมีค่าเฉลี่ยความเป็นปัญหาน้อยที่สุดหรือแทบจะไม่มีปัญหาเลยในด้านผู้สอน ส่วนผู้เรียนนั้นมีความเห็นว่าผู้สอนน่าจะมีความรู้ความชำนาญด้านการโรงแรมมากกว่าที่เป็นอยู่และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นด้วย ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างกันกับผู้สอนในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.06$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\mu = 1.33$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนมีความรู้ความชำนาญในวิชาที่สอนน้อย และผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและผู้สอนวิชาชีพมีไม่เพียงพอ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งในประเด็นนี้แม้ว่าผู้สอนจะมองว่าเป็นปัญหาในระดับน้อยที่สุด เพราะมีความเชื่อมั่นในฐานะผู้สอนที่สามารถสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถด้านช่างวิดีโอได้ ส่วนผู้เรียนมีความคาดหวังในตัวผู้สอนว่าควรมีความรู้ความชำนาญด้านอาชีพ มีผู้สอนมากกว่าที่เป็นอยู่ และให้ผู้เรียนได้แสดงออกบ้าง ซึ่งทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป ในสาขาวิชาฝึกพนักงานโรงพยาบาล ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.75$) และในรายข้อ คือ ผู้สอนวิชาชีพมีไม่เพียงพอ ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.50$) ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีความเห็นในด้านผู้สอน

ว่ายังมีน้อยและไม่เพียงพอ ซึ่งผู้สอนในสาขาวิชานี้มีภาระหน้าที่นอกเหนือจากการสอนอีกด้วย ส่วนผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าผู้เรียนโดยมีความเห็นว่าผู้สอนที่มีอยู่สามารถสอนผู้เรียนได้

ด้านผู้เรียน พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการโรงแรม ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้สอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.67$) และในรายข้อ คือ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องเงินค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) และข้อผู้เรียนมีปัญหาเรื่องค่าเล่าเรียนที่สถานศึกษาเรียกเก็บในอัตราที่สูง ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.67$) ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนที่เข้ามาเรียนในด้านการโรงแรมมีความเกี่ยวข้องกับฐานะทางการเงินของผู้เรียนโดยตรง ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาของผู้เรียนจริง ซึ่งแตกต่างจากผู้สอน ซึ่งมีความเห็นว่าผู้เรียนอาจไม่มีปัญหาเรื่องการเงิน เพราะผู้ที่เข้ามาเรียนย่อมมีฐานะทางการเงินอยู่ในระดับดีพอสมควร ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานศึกษาได้วางอัตรการเก็บค่าเล่าเรียนที่ค่อนข้างสูง จึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชาพาณิชย ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านผู้เรียนว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$) และในรายข้อ คือ ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ และผู้เรียนมีปัญหาเรื่องเงินค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีปัญหาในเรื่องความไม่เข้าใจในบทเรียน ไม่กล้าซักถามผู้สอน และต้องเสียเงินเป็นวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนในราคาแพง ซึ่งผู้สอนอาจจะมองว่าผู้เรียนคงไม่มีปัญหาในเรื่องการเงินและในเรื่องการเรียนการสอน มีความเข้าใจบทเรียนแล้วจึงไม่ได้ซักถาม ซึ่งทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชา ช่างวิดีโอ ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านผู้เรียนว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$)

และในรายช้อ คือ ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องค่าเล่าเรียนที่สถานศึกษาเรียกเก็บในอัตราที่สูง ซึ่งผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$) ซึ่งในประเด็นนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้สอนมีความเห็นด้านผู้เรียนว่ามีปัญหาในเรื่องค่าเล่าเรียนที่สถานศึกษาเรียกเก็บในอัตราที่สูง ซึ่งควรจะเก็บในอัตราที่ถูกว่านี้ ควรมีการปรับปรุงค่าเรียนให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยที่ผู้เรียนสามารถจ่ายได้และไม่เดือดร้อนนัก และในขณะเดียวกันผู้เรียนมีความเห็นว่าเรื่องเงินค่าเล่าเรียนนั้น ผู้เรียนมีกำลังทรัพย์พอที่จะจ่ายได้ ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นผู้มีงานทำแล้ว จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการโรงแรม ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.43$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) และในรายช้อ คือ การจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ไม่ได้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและชั้นเรียน ซึ่งผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งในประเด็นนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้สอนซึ่งเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน มีความเห็นทางด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้กับผู้เรียนนั้นมีความเหมาะสมแล้ว ซึ่งผู้เรียน มีความเห็นว่าการให้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถด้านการโรงแรมและเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมด้วย จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนในสาขาวิชาพาณิชย และสาขาวิชาดนตรี ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนว่าเป็นปัญหาซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้สอนทั้ง 2 สาขาวิชาซึ่งมาจากประสบการณ์และมุมมองที่ต่างกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ทำให้มีความคิดเห็นด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนได้ลึกซึ้งและเข้าใจไม่เท่ากัน

ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาช่างวิทย์ ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนว่าเป็นปัญหาอยู่ใน

ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.83$) และในรายชื่อ คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่ทันสมัย และสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนบางประเภทมีราคาแพงเกินความจำเป็น ซึ่งผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ซึ่งในประเด็นนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนมีความต้องการสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีความทันสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน ซึ่งที่สถานศึกษามีอยู่นั้นอาจจะเก่าไปและในการจัดซื้อหามาใช้ก็มีราคาสูง ซึ่งผู้สอนอาจมองว่าสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ยังสามารถใช้ในการเรียนการสอนได้ และในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$) และในรายชื่อ คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่ทันสมัย และข้อสื่อ อุปกรณ์การเรียนและการสอนไม่เพียงพอกับผู้เรียน ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นนี้ผู้สอนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ซึ่งในปัญหาตรงนี้ผู้เรียนอาจมีความเข้าใจในสื่อ อุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการเรียนการสอนน้อยกว่าผู้สอน เพราะผู้สอนมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนโดยตรง การมีสื่อที่เพียงพอมีความเหมาะสมย่อมทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดี และสถานศึกษาควรจัดหามาให้เพียงพอและเหมาะสม เพราะเทคโนโลยีด้านวิดีโอมีความก้าวหน้าและทันสมัยมาก ผู้เข้ามาเรียนควรจะได้รับรู้ ได้เรียนรู้โดยทันเหตุการณ์ จึงมองว่าด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนยังไม่เหมาะสม ส่วนในข้อสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนบางประเภทมีราคาแพงเกินความจำเป็น ซึ่งผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\mu = 1.00$) ซึ่งในประเด็นนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนซึ่งต้องจัดหาสื่อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนบางอย่างซึ่งจำเป็นต้องใช้และควรจะมีไว้เป็นของตนเองนั้นมีราคาแพงเกินไป แต่ผู้สอนอาจคิดว่าสื่อเหล่านั้นมีความจำเป็นต้องใช้จริงและคุ้มค่ากับการลงทุน เพราะอุปกรณ์ด้านอิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่จะมีราคาค่อนข้างสูง แต่ประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับมีความคุ้มค่ากับเงินที่เสียไปและสามารถใช้ในการประกอบอาชีพได้ต่อไป จึงมองว่า เป็นปัญหาที่น้อยที่สุด ซึ่งแตกต่างจากผู้เรียน

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการโรงแรม ผู้เรียนมีความคิดเห็นในด้านการวัดและประเมินผลว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$) และในรายข้อคือ ผู้สอนไม่ซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน ซึ่งผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้เรียนมีความเห็นว่าผู้สอนควรตระหนักว่าผู้เรียนนั้นเข้าใจในการเรียนหรือไม่เพียงใด ควรซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจบ้าง ซึ่งผู้สอนอาจคิดว่าผู้เรียนนั้นเข้าใจในการเรียนการสอนแล้วจึงไม่ได้มีการซักถาม ในสาขาวิชาการท่องเที่ยว ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านการวัดและประเมินผลว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.93$) และในรายข้อคือ ผู้สอนไม่ซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน ซึ่งผู้สอนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.07$) ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นควรมีการประเมินผลในทุกช่วงของการสอน ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าผู้เรียนนั้นมีความเข้าใจในการเรียนเพียงใด การไม่ซักถามผู้เรียนนั้น นอกจากไม่ทราบว่าผู้เรียนเข้าใจหรือไม่แล้วยังมีผลต่อไปถึงการที่ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการทำงานด้วย ซึ่งผู้สอนตระหนักถึงจุดนี้มาก จึงมองว่า หากผู้สอนไม่มีการซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในบทเรียนแล้วนั้นแหละ คือ ปัญหาที่ผู้สอนจะต้องช่วยกันแก้ไข มีการเอาใจใส่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพให้มาก ซึ่งผู้เรียนอาจมีความเข้าใจในประเด็นนี้ไม่เท่ากับผู้สอน และในสาขาวิชาช่างวิดีโอ ผู้สอนมีความคิดเห็นในด้านการวัดและประเมินผลว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33$) และในรายข้อคือ ผู้สอนไม่มีการทดสอบย่อยเพื่อประเมินผลการเรียนการสอนหลังจากจบบทเรียน และในข้อในระหว่างเรียนไม่มีการเก็บคะแนนที่เป็นกิจกรรม ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นนี้ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในระดับน้อยและระดับปานกลาง ซึ่งในการวัดและประเมินผลในด้านช่างวิดีโอ นั้น ผู้สอนอาจมีมุมมองในภาพรวมของประเด็นนี้ว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนนั้นต้องมีการประเมินผล ในทุกบทเรียนและทุกขั้นตอน

ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจมากน้อยเพียงไหน ซึ่งหากขาดการวัดและประเมินผลในทุกช่วงทุกขั้นตอนแล้ว จะส่งผลถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนตระหนักและเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีและจะนำไปสู่การปรับปรุงวิธีการวัดและประเมินผลของผู้สอนต่อไป ซึ่งผู้เรียนอาจจะมองไม่ลึกเท่ากับผู้สอน จึงมีค่าเฉลี่ยว่าเป็นปัญหาลดกว่าผู้สอน

ผลการวิจัยในด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่พบนี้ เนื่องมาจากผู้เรียนและผู้สอน มองเห็นความเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน เป็นเพราะผู้สอนเป็นผู้มีประสบการณ์ มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนสายอาชีพมานาน จึงมีความเข้าใจและมีความคิดเห็นที่กว้างและลึกกว่าผู้เรียน และในแต่ละสาขาวิชาผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในแต่ละด้านแตกต่างกันออกไปซึ่งเป็นไปตามลักษณะเฉพาะของสาขาวิชา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพ ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอน ในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อยของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ว่า ในการจัดการเรียนการสอนมีสภาพของการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีถึง ๘ ด้าน ด้านที่อยู่ในระดับพอใช้มีเพียงด้านเดียว คือ ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลางเพียง 2 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน และด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ส่วนด้านอื่น ๆ มีความเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยเท่านั้น ซึ่งจากประเด็นที่พบมานี้ นับได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพมาก เนื่องจากผู้ที่เข้ามาเรียนนั้นต่างมีความมุ่งหวังที่จะได้นำความรู้ ทักษะด้านอาชีพไปใช้ประโยชน์ไปทำงานทำหรือเป็นพื้นฐานทางวิชาชีพต่อไป การที่จะเข้ามาเรียนวิชาชีพในโรงเรียนประเภทนี้ได้ ผู้เรียนต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งในแต่ละสาขาวิชามีอัตราค่าเล่าเรียนแตกต่างกันขึ้นอยู่กับการลงทุนจัดการศึกษาตามศาสตร์ของวิชา และในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนอกระบบโรงเรียนนี้ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อกลุ่มเป้าหมายหนึ่งเท่านั้นไม่ใช่เป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนทั่วไป ฉะนั้นจึงค่อนข้างมีความจำกัดและมีความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของผู้เรียนในแต่ละสาขาวิชา ผู้เข้ามาเรียน จึงเป็นกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างเท่าเทียมกันในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งผู้เรียน

และผู้สอน ยอมรับว่าค่าเล่าเรียนที่มีการเรียกเก็บในราคาที่สูงนี้ ทำให้ผู้เข้ามาเรียนมีปัญหา มากที่เดียว และในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญในการถ่ายทอด ความรู้ให้แก่ผู้เรียน การมีสื่ออุปกรณ์การศึกษาที่เหมาะสม มีความเพียงพอ มีความทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทันต่อความเปลี่ยนแปลงในศาสตร์นั้น ๆ จะทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความสะดวก ในการจัดการเรียน การสอน มีความเข้าใจเนื้อหาวิชา ตลอดจนสามารถศึกษาด้วยตนเองเพิ่มเติมได้ ซึ่งในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนนี้ทางโรงเรียนควรจะจัดมาให้ใช้ ในกิจกรรม การเรียนการสอนอย่างเพียงพอและมีสภาพที่เหมาะสมใช้การได้ดี ส่วนความต้องการให้มีการจัด การเรียนการสอนนั้น ในแต่ละสาขาวิชามีความคิดเห็นและความต้องการ ให้เป็นไป ขึ้นอยู่กับลักษณะความเป็นเฉพาะของสาขาวิชา อย่างไรก็ตามสิ่งที่พบจากการวิจัย ครั้งนี้ที่ผู้วิจัย พบว่าสิ่งที่เป็นเหตุสำคัญที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้สาขาวิชาเหล่านี้มีผู้เรียนน้อย คือ ค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่อยากเข้ามาเรียนต้องชะงักไว้ก่อน ส่วนผู้ที่ เข้ามาเรียนแล้วจำเป็นต้องยอมแบกรับภาระค่าใช้จ่ายตรงนี้ และเมื่อเสียค่าเล่าเรียน ในอัตราที่สูงแล้ว ย่อมต้องการให้สถานศึกษาจัดบริการการศึกษาให้ดี ไม่ว่าจะด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน หรือด้านอื่น ๆ ให้มีความเหมาะสมด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านจุดมุ่งหมาย ควรมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการเปิดสอนวิชาชีพ โดยการให้ ผู้ที่เข้ามาเรียนมีทักษะวิชาชีพ มีความรู้ เข้าสู่อาชีพได้ หรือเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อใน ระดับที่สูงขึ้นไป หรือสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับ ความ ต้องการของผู้เรียน และสนองความต้องการของตลาดแรงงานเป็นสำคัญ
2. ด้านหลักสูตร ควรเปิดสอนวิชาชีพในช่วงระยะสั้น ในระยะเวลาที่เหมาะสม คือ ช่วงเวลา 6 เดือน หรือ 1 ปี หรือ 1 ปี 6 เดือน ทั้งนี้เพื่อให้ทันกับความต้องการใช้คน และความต้องการทำงานของผู้เรียน ซึ่งผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาควรตระหนักและให้ ความสำคัญในเรื่องเวลาที่เหมาะสมกับหลักสูตรด้วย และหลักสูตรระยะสั้นที่เปิดสอนนั้น ควรเป็นหลักสูตรที่ทันกับวิทยาการที่ก้าวหน้าในปัจจุบัน ตรงกับความต้องการของตลาด

แรงงาน และเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ และประการสำคัญ คือ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นปัจจุบันสม่ำเสมอ

3. ด้านผู้สอน ควรมีผู้สอนให้เพียงพอกับผู้เรียน แม้ว่าจะมีการเปิดสอนเป็นรอบเป็นรุ่นก็ตาม ผู้สอนควรมีเพียงพอจะได้แบ่งเบาการสอนกันไปและไม่เป็นภาระที่หนักกับผู้สอนจนเกินไป ในการจัดการศึกษาสายอาชีพนั้น ผู้สอนมีบทบาทมีความสำคัญอย่างยิ่ง จะเห็นได้ว่าผู้สอนที่มีประสบการณ์สูง มีการยอมรับจากผู้เรียน ผู้ปกครอง ย่อมนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน ผู้สอนต้องเป็นผู้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ รู้จักดัดแปลง นำความรู้วิชาชีพใหม่ ๆ มาสอนเพิ่มเติมให้ผู้เรียนอยู่เสมอ ผู้สอนควรเป็นผู้มีความตั้งใจจริงในการถ่ายทอดความรู้ มีความยืดหยุ่นสูง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความเอื้ออาทรและเข้าใจในความแตกต่างของผู้เรียน

4. ด้านผู้เรียน ควรมีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง สามารถแสดงออกตามความถนัดและความสามารถของตน เป็นผู้รู้จักหน้าที่ รู้จักรับผิดชอบ เป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเอง มีความประพฤติดี มีความอดทน มีความรู้ ความสามารถในอาชีพ นำความรู้และทักษะอาชีพไปประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นจุดเด่น จุดขายที่ตลาดแรงงานต้องการ และสถานประกอบการมีความเชื่อถือ

5. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง มีการฝึกงานหรือฝึกทักษะในสถานฝึกปฏิบัติ หรือสถานประกอบการต่างๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ในการทำงานจริงให้กับผู้เรียนซึ่งการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ จะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น มีการสะท้อนความคิด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออก มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ควรมีสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับผู้เรียน ซึ่ง สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนนี้เป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ต้องลงทุนเพื่อคุณภาพทางการศึกษา ควรมีหนังสือ เอกสารประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาควบคู่ไปกับการปฏิบัติ ซึ่งในหลายโรงเรียนมีการสอนโดยอ้างอิงตำราจากต่างประเทศ ควรที่จะมีการร่วมมือกันในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนหรือฝึกกำลังกันพัฒนาวิชาชีพให้ได้มาตรฐานและมีแบบฉบับที่เหมาะสมด้วย

7. ด้านการวัดและประเมินผล ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวัดและประเมินผลการเรียนด้วย โดยยึดผู้สอนเป็นแหล่งความรู้ ตลอดจน

เป็นที่ปรึกษาหารือ และให้คำแนะนำ ในการวัดและประเมินผลควรมีการวัดหรือประเมินผลนั้น เป็นระยะ ๆ จะทำให้ผู้เรียนได้ทราบถึงผลการเรียนของตนเอง นำไปสู่การปรับปรุงการเรียน ของตนเอง และมีความเข้าใจในการเรียนเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการ การจัดการศึกษา นอกกระบบโรงเรียนในสาขาวิชาที่มีผู้เรียนน้อย ในส่วนภูมิภาค เพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษา เพื่อให้มีผู้เรียนเพิ่มขึ้น

2. ควรได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน เกี่ยวกับ สภาพ และปัญหา ในการจัดการศึกษานอกกระบบโรงเรียนสายอาชีพของโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค ในด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และการวัดและ ประเมินผล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย